

ninger, eller som har Uddannelsesanstalter af en eller anden Art for Kvinder eller Kvinder og Mænd, regelmæssigt vilde sende deres Programmer og lign. til Kontoret, Lille Kirkestræde 3. København K

Henni Forchhammer.

Intern. Sekretær for D. K. N. R.

Kampen for Tilværelsen.

Da der ikke synes at være flere, der har Lyst til at udtale sig om det af mig fremførte Spørgsmaal angaaende Kvindernes økonomiske Kaar, vil jeg gerne bede om Plads for et Par Bemærkninger og en Tak til de Indsendere, der har udtalt sig og bidraget til at gøre Sagen klar.

Det er utvivlsomt rigtigt, hvad baade Fru Klein og Frk. Justesen fremhæver, at Kvinderne i de Fag, i hvilke de arbejder sammen med Mænd, bør gaa ind i de bestaaende Fagforeninger fremfor at danne nye for Kvinder alene. Men de daarligst lønnede Pladser er netop dem, der næsten udelukkende besættes med Kvinder. I dem var det ønskeligt, at Kvinderne selv vilde tage fat og forbedre deres Stilling ved forenede Krav om ordentlig Løn. Tjenestepigeforeningen har jo her vist et godt Eksempel ikke mindst i den Henseende, at den samtidig med at rejse Kravet om større Løn sætter stor Kraft ind paa at dygtiggøre Foreningens Medlemmer. Det er netop Vejen til at vinde almindelig Ågtelse og bedre Kaar.

Med Hensyn til Frk. Justesens Forslag at oprette Oplysningskontorer, som kunde give de unge Raad og Vejledning i Valget af deres Livsstilling, saa sympatiserer jeg fuldt ud med den Tanke. Det er godt nok, at der findes et saadant Kontor i København, som Frk. Henni Forchhammer er saa venlig at meddele i sit Indlæg i „Kampen for Tilværelsen“, men der burde ogsaa gøres noget for at afhjælpe Savnet af saadanne ude i Provinserne. Det er ikke sjældent, at unge Piger kommer til mig for at faa Oplysning f. Eks. om, hvorledes de skal komme ind paa Tjenestepigeskolen, eller hvilken Vej de bør gaa for at udanne sig til Lærerinder, og da er det godt at kunne give ordentlig Besked.

Det vilde derfor være ønskeligt, om de forskellige Læreanstalter og Institutioner sendte Dansk Kvinde-samfunds Kredse Beretning om deres Virksomhed, ligesom f. Eks. „Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder“ plejer at gøre. Hvis der da viste sig et eller andet nyt Omraade for Kvinder, kunde man jo altid gennem Dagbladene henlede Opmærksomheden derpaa. Det vilde være en god Gerning mod de mange raadvilde Smaapiger, som ellers

let trasker ind i de gamle Baner, skønt de maa-ske baade har Kræfter og Evner til at bryde nye.

En Hjælp i Kampen for Tilværelsen, som i Fremtiden vil blive uundværlig for at hindre de mange enlige, kæmpende Kvinder i at gaa til Bunds, bliver sikkert ogsaa de af Frk. Helene Berg i Nr. 17 af „Kv. og Sf.“ omtalte Foreningshjem. Et saadant Hjem saa jeg i Sommer i Paris, hvor de kvindelige Post-, Telegraf- og Telefonfunktionærer har sluttet sig sammen og bygget et Fælleshjem, „La Maison des Dames Employées des Postes, Télégraphes et Téléphones“, rue de Lille 41. Den store, elegante Bygning indeholder ca. hundrede smaa Værelser foruden Badeværelser, Salon og Spisesal. Det hele gør et lyst og venligt Indtryk, og Værelserne er stilfuldt dekorerede og oplyst ved elektrisk Lys. Spisesalen er indrettet som et Restaurationslokale for Damer, saa at jeg uden Omstændigheder kunde gaa der ind, og medens jeg indtog min Middag, iagttage Husets Beboere, der arrangerede sig hyggeligt i Klynger ved smaa Borde og lod til at befinde sig særdeles vel. Efter Maaltidet spredtes de paa den store, smukke Veranda, i Dagligstuen eller i den lille, velholdte Have.

For en overmaade beskeden Betaling har disse mange unge Kvinder her et hyggeligt Hjem, medens de ellers vilde være udsat for at falde i daarlige Hænder i den store By, hvor det er meget vanskeligt at finde Optagelse i gode Hjem. Hvor langt bedre er ikke dette end at sidde ensom i en af Smaagaderne i et daarligt Værelse uden Hygge. Og saa er der noget fornøjeligt i det, at de unge Kvinder selv har Del i Hjemmet, thi de er selv Aktionærer, og Aktierne er saa smaa, at enhver kan faa Raad til at være med.

Den Slags Hjem burde der være mange af baade for Mænd og Kvinder, ja, helst ogsaa for Familier, og efterhaanden som der bliver flere og flere erhvervende Hustruer og Mødre, vil de blive absolut nødvendige. Jo haardere Kampen er for Tilværelsen, desto mere trænger man til Hjemmene, og man maa ikke være saa snæversynet, at man ikke kan se, at Hjemmene, fordi de forandrer deres Karakter, ikke meget godt kan opfylde deres Bestemmelse, den nemlig, at yde de arbejdende, kæmpende Mennesker Fred, Hvile og Hygge.

Kolding. Oktober 1907.

Johanne Lund Jacobsen.